

ge har været behandlet i Folketinget. For så vidt angår ændringsforslag, er grundlovsbestemmelsen fortolket således i Folketinget, at den ikke udelukker ændringsforslag, men at disse ikke må være så vidtgående, at de ændrer det oprindelige forslags identitet, heller ikke ved væsentlige selvstændige tilføjelser.

For identitet taler i den konkrete sag, at problemstillingen rent faktisk blev debatteret under 1. behandlingen af L 70. Dette argument, der normalt indgår som argument for, at et ændringsforslag kan stilles, svækkes dog i den konkrete sag derved, at der er tale om et emne, hvor der ofte er forskellige holdninger inden for partierne. De medlemmer, som måtte have en anden holdning end partiets ordfører, og som ikke på grundlag af det fremsatte forslag kunne forvente en debat om »stedbarnsadoption«, havde reelt ikke mulighed for at argumentere for deres synspunkter i så henseende under 1. behandlingen.

Imod taler navnlig,

1. at den ønskede ændring indeholder en principiel problemstilling af selvstændigt indhold i forhold til de emner, der er omhandlet i lovforslagene,
2. at den ønskede ændring ikke er omtalt i de 2 fremsatte forslag. (Der ses bort fra den ovenfor refererede udtalelse fra adoptionsudvalget om, at det ikke anså sig for kompetent til at vurdere spørgsmålet.)
3. at der er tale om et spørgsmål, som der formentlig ikke er enighed om inden for grupperne, og hvor der derfor bør tages et særligt hensyn til de medlemmer, der ikke er ordførere.

Samlet set finder Lov- og Parlamentssekretariatet og Udvalgsafdelingen, at den ønskede ændring er så vidtgående i forhold til de fremsatte lovforslag, at den ikke bør gennemføres som et ændringsforslag til disse.